

PUNKTOWANIE CHWYTÓW W KONKURENCJI PROWADZENIE

PRZEWODNIK

Poniższy tekst stanowi uzupełnienie i rozwinięcie odpowiednich przepisów PZA, które są wobec niego nadrzędne. Stworzenie topo drogi, oraz oznaczanie i ponumerowanie chwytów należy do obowiązków sędziego drogi, który korzysta z pomocy konstruktora.

OKREŚLENIE PRZEBIEGU DROGI I OZNACZENIE CHWYTÓW

Zasadniczo, zadaniem sędziego jest oznaczenie wszystkich chwytów na drodze przed rozpoczęciem danej rundy zawodów, jednak w przypadku prawidłowego użycia przez zawodnika chwytu wcześniej nieoznaczonego, także w trakcie trwania danej rundy. Punktowane powinny być tylko chwyt użyte rękami, konkretnie zaś powierzchnie chwytu, które pomagają w kontynuacji wspinaczki (punkt 4.8.2 przepisów PZA). Jak już zostało powiedziane, sędzia powinien uwzględnić sugestie konstruktora i zwrócić uwagę na wszystkie niuanse niezbędne do prawidłowej oceny postępu zawodnika.

Jako, że oznacza się nie tyle chwyt, co miejsca „chwytne”, pojedynczy obiekt (np. struktura) może posiadać więcej niż jedno takie miejsce. Rzecz może dotyczyć zarówno dużych struktur, wielkich chwytów (np. kaloryferów), jak też i całkiem małych chwytów, które posiadają dwie różne powierzchnie „chwytne” (np. podchwyt i nachwyt). Oznaczone chwyt (lub ich powierzchnie) powinny być łatwe do odróżnienia, a jeśli nie ma takiej możliwości, możemy odnieść się do pobliskich charakterystycznych punktów ściany, np. spitów.

ZASADY NUMERACJI CHWYTÓW

Generalna zasada: im dalej na drodze znajduje się chwyt, tym wyższy numer posiada.

Rozpatrujemy położenie chwytów względem linii (przebiegu) drogi. Każdy kolejny chwyt na drodze posiada wyższy numer. W tym momencie nie bierze się pod uwagę sugerowanej przez konstruktora sekwencji przejścia, jedynym wyjątkiem od tej reguły jest sytuacja, w której na chwycie jest więcej niż jedna powierzchnia „chwytana” (patrz: podwójne chwyt).

Jeżeli zdarzy się sytuacja, w której zawodnik użył chwytu wcześniej nieoznaczonego na topo (np. stopnia, albo części struktury), od tej chwili chwytowi temu musi zostać przypisany odpowiedni numer, który nie będzie kolidował z kolejnością innych chwytów. Na przykładzie z rysunku jest to stopień 14,5. **Ważne: zawodnik musi trzymać chwyt i zrobić z niego ruch.**

Jeżeli dwa chwytów znajdują się na tej samej wysokości (zgodnie z przebiegiem drogi) i do przejścia drogi wystarczy użycie tylko jednego z nich, wtedy chwytów powinny być oznaczone tym samym numerem (przykład: chwytów 3 i stopień obok chwytu 20 z rysunku).

Podwójne chwytów: kiedy można ingerować w kolejność numeracji.

Od wcześniej wspomnianej zasady są wyjątki. Rzecz dotyczy istnienia tzw. podwójnego chwytu (chwytów), czyli wystąpienia jednej z trzech poniższych sytuacji:

A. Jeden chwyt: konieczne jest dołożenie ręki (chwytów 8/9 i 22/23 na rysunku)

Przypadek taki ma miejsce wtedy, gdy do przejścia drogi konieczne jest dołożenie do danego chwytu drugiej ręki i sam chwyt posiada więcej niż jedną powierzchnię „chwytową”. Jeżeli do chwytu da się dołożyć lub zmienić na nim rękę, ale nie jest to konieczne do osiągnięcia postępu na drodze, chwyt punktujemy pojedynczo. Np. na chwycie oznaczonym jako 8/9 zawodnik otrzymuje wynik 9 właśnie za udane dołożenie ręki, 8 za utrzymanie chwytu, niezależnie w której jego części.

B. Dwa chwytów (na tej samej wysokości):

Na tej samej wysokości są dwa różne chwytów, do przejścia drogi konieczne jest użycie obu i nie jest istotne, który zostanie użyty jako pierwszy (chwytów 16/17 na rysunku). 16 za utrzymanie jednego chwytu, 17 w przypadku dołożenia do drugiego chwytu.

C. Dwa chwytów obok siebie (na różnej wysokości):

Mamy dwa różne chwytów obok siebie, ale na różnej wysokości (jak 11/12 na rysunku). Chwytów punktujemy jako podwójny chwyt jeżeli spełnione są jednocześnie dwa warunki:

- chwytów są przykręcone bardzo blisko siebie (obok, lub jeden nad drugim) i do przejścia drogi konieczne jest użycie obu (podobnie jak w punkcie b).
- jeżeli jest prawdopodobne, że zawodnik użyje najpierw dalszego (zgodnie z przebiegiem drogi), a potem bliższego sobie chwytu (np. gdy najpierw złapie dalszego nachwytu i wtedy dołoży rękę w bliższy podchwyt)

Punktowanie użycia podwójnego chwytu przez zawodnika:

We wszystkich trzech przypadkach niższa liczba przyznawana jest za użycie jednego (nie ważne którego) chwytu, natomiast wyższą przyznaje się za dołożenie drugiej ręki na drugi chwyt (bądź jego powierzchnię w przypadku A).

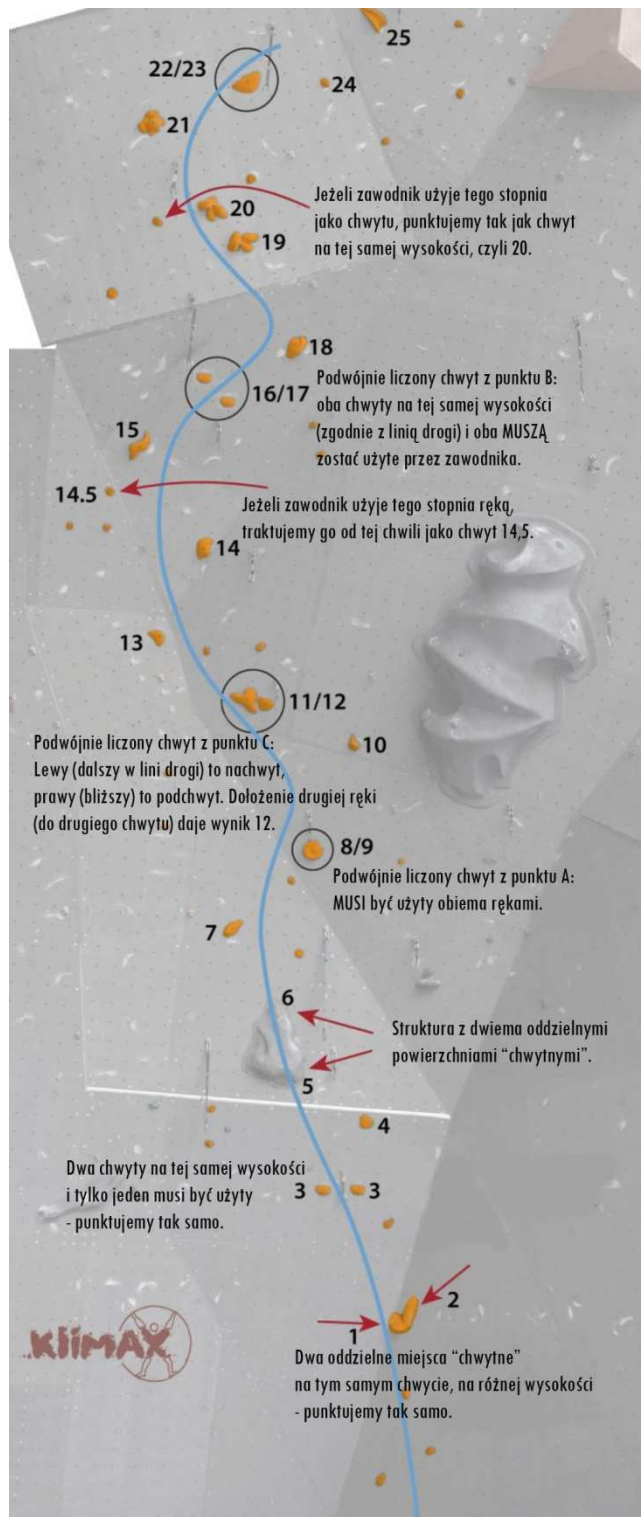
Oznaczanie na topo:

Chwyt (chwytów) uznane za podwójne otaczamy kółkiem i zapisujemy jako „łamane”, np. 11/12.

W trakcie zawodów: topo może ulegać zmianom

Podczas zawodów może się zdarzyć, że zawodnik użyje zupełnie innej, niż zakładana przez konstruktora i sędziów sekwencji – określenie linii drogi i ponumerowanie chwytów trzeba będzie weryfikować na bieżąco.

PRZYKŁADOWE TOPO

Opracował: T. Poznański (na podstawie materiałów IFSC)